

Kære Udenrigsudvalg.

Mit navn er Stephanie. Jeg er 21 år gammel og vil gerne fortælle jer en historie i denne corona-tid.

Jeg ved, at Danmark er presset og at I gør jeres yderste for at få det hele til at køre. I har meget travlt med det hele og med at få styr på alting. I har vendt mange mennesker og befolkningsgrupper i disse corona-tider og hjulpet med diverse hjælpepakker. Desværre syntes jeg bare, at I mangler en gruppe i alt dette her, og denne gruppe er jeg en del af sammen med mange andre danskere.

Denne gruppe er nemlig alle os som er blevet kaldt hjem fra udlandsrejse, da coronaen for alvor ramte Danmark og verden. Vi står fuldstændig på egne ben uden den rigtig hjælp eller retningslinjer for hvad der skal ske med os.

Jeg var sammen med en veninde ude at rejse for at opleve verden. Vi var rejst til Afrika d. 2 februar 2020. Vi havde haft 4 fantastiske uger i Namibia og rejste d. 3 marts 2020 til Sydafrika. Her skulle vi være indtil d. 3 april 2020, hvor vi skulle rejse hjem til Danmark igen. Fredag d. 13 marts kommer regeringen med en udmelding om at de råder alle danskere i udlandet til at komme hjem grundet COVID-19. Dette gælder så naturligvis også os. For vores vedkommende er det en kæmpe overraskelse, at vi nu meget hurtigt skal finde ud af at komme hjem.

Vi kontakter vores rejsebureau. De er utrolig søde og hjælper os med at få en flybillet hjem allerede søndag d. 15 marts, så vi lander omkring frokosttid d. 16 marts i Danmark. Vi skulle mellemlande i Dubai på vej til København. Jeg tror, at nok 75% af flyet hjem var unge mennesker som min veninde og jeg. Højest sandsynlig var vi alle nogle som havde fået afbrudt vores livs rejse. Personligt har jeg aldrig i mit liv været så forvirret og ikke følt mig hjemme i mit eget land, da jeg landede i Danmark. Jeg kommer hjem til en helt anden hverdag end jeg forlod, da jeg rejst først i februar. Jeg havde den sværeste uge efter hjemkomsten.

Jeg skal jo i kontakt med rejsebureau og rejseforsikring for at finde ud af, hvordan jeg står i forhold til denne hjemkaldelse. Jeg kan fra min rejseforsikring få dækket mine flybilletter hjem, men de dækker ikke mit tab af resten af rejsen. De dækker nemlig ikke når regeringen har lavet en hjemkaldelse. Jeg kontakter mit rejsebureau om de dækker eller yder nogen erstatning for tabt rejse. Jeg får besked om, at jeg kan komme tilbage til det reservat som jeg var på ved afrejse inden udgangen af 2021. Der er ikke andet de kan gøre. Så jeg står pt. og har 3 uger som jeg ikke kan få dækket andet end jeg skal bruge en masse penge på at rejse tilbage.

Jeg prøver, at undersøge om det virkelig ikke er muligt at få dækket sit tab på nogen måde. Jeg undersøger også hos Rejsegarantifonden, som har fået økonomisk støtte fra staten. Men de yder kun hjælp til dem som endnu ikke er rejst. Dem som skulle have været af sted ud og rejse. De får dækket 100% af alle omkostninger.

Så står jeg her sammen med en masse andre danskere og aner ikke, hvad jeg skal gøre.

Der er ingen retningslinjer for os som har været ude. Der er ikke nogle som kan svare på, hvad vi har af muligheder. Men havde jeg nu ikke været rejst så blev ALT dækket.

Så mit spørgsmål til den danske regering er: Kan det være rigtigt at os som er blevet hjemkaldt. Vi skal stå i uvished og ikke få hjælp nogle steder fra?

Jeg har personligt sparet op i mange år for at få mulighed for at få denne drøm opfyldt. Jeg har brugt alle mine hårdt opsparet penge på denne rejse, og dette tænker jeg bestemt ikke jeg er alene om. Og der er mange andre som havde meget længere tid, som de skulle rejse i endnu.

Kan det virkelig være rigtigt, at vi skal stå i uvished op til over begge ører. Og at vi ikke skal være dækket samt skal "straffes", fordi vi har været af sted?

Jeg håber meget, at I vil sætte fokus på os også, og ikke kun dem som ikke er kommet ud og rejse. Mange tak for at tage tiden til at læse dette.

Mvh

Stephanie Haagen